

Kindereen
in
opstand

JAARGANG 4
NUMMER 3
MAART '80
maandblad
nvsh
werkgroep
jeugd
emancipatie

naar integratie kinderseksualiteit

verschijnt 10x per jaar

uitgave:

LANDELIJKE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE
Nederlandse Vereniging voor Seksuele
Hervorming

REDAKTIE ADRES

Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

REDAKTIE

Dr. F. Bernard
Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga
Anke Reus

Kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen van de redactie te zijn, bij voorkeur getypt.

Voor het dagelijkse beleid is de redactie verantwoordelijk.

Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

ABONNEMENTEN

De abonnementsprijs bedraagt f 22,50 per kalenderjaar. Opzeggingen vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie. Het abonnement wat op 1 juni ingaat, kost het eerste jaar maar f 11,25.

LOSSE NUMMERS

Nederland f 1,50

België Bfr 25

excl. verzendkosten

Losse nummers zijn verkrijgbaar via de afdelingswerkgroepen.

BETALING

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGG, Eindhoven. Vermeld a.u.b. de reden van betaling. Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegezonden akseptgirokaart.

ADVERTENTIES

hele pagina f 40,- Per regel over
halve pagina f 25,- 1 kolom (halve
kwart pagina f 15,- paginabreedte)
f 0,50

Advertenties die afbreuk doen aan de beoogde functie van het blad worden niet opgenomen.

Verzending geschiedt desgewenst in gesloten enveloppe. Nieuwe abonnees dienen kenbaar te maken of zij hier prijs op stellen. Anderen wordt het blad als drukwerk toegezonden.

4e jaargang nummer 3 maart 1980

INHOUD	blz
SNOEPJES, een terugblik	3
REDAKTIEMEDEWERKERS GEVRAAGD	4
NIKS-EXCLUSIEF: PEDO-TEST ontdek uw ware identiteit!	5
KINDERVUIST OPGEHEVEN maar de activiteiten gaan gewoon door. Gorrit Goslinga beschrijft in dit omslagverhaal welke plannen er leven bij de organisaties die kinderen willen helpen hun krachten te bundelen.	6
INTERLOKAAL, nieuws uit de landelijke werkgroep	9
AFDELINGSNIEUWS	10
FREDDIE, gedicht van Rinus Kooij	10
KINDERSEKS HEET PUNT IN COMMISSIE Voorzitter Bot van de Commissie Jaar van het Kind zag de jeugd liever seksloos, maar Prinses Beatrix geeft hem geen gelijk.	11
JEUGDJOURNAAL BEGELEID DOOR KINDEREN 1 oktober start een jaarnaal voor 10- tot 12-jarigen.	11
HOOGVEEENSE KUBSTENAARS VERKLAREN EEUW VAN HET KIND GEOPEND Bob Ferguson interviewde een groep kunstenaars die het kind een centrale plaats geven, en niet alleen in hun creatief werk.	12
TIJDSCHRIFTEN een bespreking van artikelen uit Jeugdwerk Nu, Panorama en Viva	15
KLEIN SNOEPGOED diversiteiten verzameld door Peter Geul	18
COC ONTDEKT PEDO-IDENTITEIT een discussienota moet leiden tot een verenigingsstandpunt.	20
SLEGS VIR MEISKES Utrecht kent een meisjestelefoon. Gorrit Goslinga ziet het niet zo zitten	20
LOLITA-FILMS OORZAAK KONFLIKT Moet de nvsh zich bezighouden met zaken die haar doelstellingen in de weg staan?	21
INTERNATIONAAL, nieuws uit het buitenland	22
ADRESSEN	23

snoepjes

een terugblik

SNOEPJES, WILT U ER OOK EEN? is niet meer. Deze co-productie van de LWGJ en de Delftse Komodie is na een jaar repeteren en opvoeren gestopt. Gedurende dat jaar werden van de toneelproductie 31 voorstellingen gegeven, te weten in Delft, Amsterdam, Arnhem, Utrecht, Eindhoven, Nijmegen, Gent, Den Bosch en Rotterdam. Bijna overal trok men volle zalen (in Delft waren van de eerste tien voorstellingen er meteen al acht uitverkocht), zodat in totaal ca. tienduizend mensen naar Snoepjes hebben gekeken.

Snoepjes wilde, aldus schrijfster en regisseuze Mieke Lelyveld, de agressie uitbeelden tegenover een bepaalde minderheid (de 'pedofielen') van de bevolking. Een beperkte boodschap dus waarvoor bewust werd gekozen om daarin des te duidelijker te kunnen zijn. Seksualiteit van kinderen kwam maar heel zijdelings aan de orde, maar wat het stuk wel liet zien - de agressie tegenover pedofielen en hun vriendjes - kwam zeer goed uit de verf.

Verzinsels liet het stuk niet zien. De waanideeën over mannen met snoepjes in het bos, de buurtbewoners die iemands meubilair in stukken komen slaan en daarna een huichelachtige geldinzameling houden om het weer goed te maken, de bedreiging van kinderen op het politiebureau en van gearresteerde "zedendelinkwenten" in de gevangenis, chemische castratie: het is allemaal waar gebeurd en het gebeurt nog steeds. Of dit bij alle toeschouwers ook is overgekomen is de vraag. Snoepjes bracht alles toch steeds met een wat humoristische ondertoon. Echte verontwaardiging maakte het stuk daarom niet zo gauw los. Je reactie was eerder in de trant van "gek dat zulke dingen nog voorkomen".

FOTO: E. FRANKEN, DELFT

Overigens bood die lichtvoetigheid toch juist wel een bevrijdende ervaring. Er hoefde nu eens niet "moeilijk gepraat te worden" over pedofilie. Er konden rustig 5 kinderen in meedoen (van 9 tot 14 jaar) zonder dat iemand de wenkbrauwen fronsde.

FOTO: S. vd VELDE, EINDHOVEN

In Nederland is pedofilie inmiddels niet meer iets nieuws in de media. De publiciteit om het stuk heen viel daarom wel wat tegen, waardoor Snoepjes toch niet die missionaire functie heeft kunnen vervullen die het was toegedacht. Toen een keer in België werd opgetreden bleek onmiddellijk dat het onderwerp daar nog veel meer taboe is: er brak meteen een rel van jewelste los waar de kranten bol van stonden. In Nederland besteedden naast de regionale pers alleen Panorama, de Nieuwe Revu en enkele radioprogramma's er aandacht aan. Misschien was het anders geweest als Snoepjes nog een paar maanden in roulatie was gebleven. Na de Belgische rel in november/december nam de belangstelling van de pers hier ineens toe. Eigenlijk is het dan ook doodzonde dat het stuk net in de kracht van zijn leven uit produktie is genomen. Maar voor de groep was het niet langer op te brengen er nog mee door te blijven gaan. Het is al een bewonderenswaardige prestatie te noemen om zo'n zestig mensen (33 spelers van 9 tot 70 jaar, 14 orkestleden en nog een aantal andere begeleidende medewerkers) een jaar lang bijelkaar te houden.

Wie weet blijft de snoepjestrommel toch nog wel even gevuld, want er bestaan bij de zelfde produktiegroep serieuze plannen voor een film met het zelfde thema.

Jan Schuijjer

Het valt niet mee de uitgave van een blad als NIKS, dat elke maand weer verschijnt en toch een redelijke omvang heeft, op vrijwillige basis te verzorgen. De huidige redactie, door vijf mensen gevormd die allen hun redaktionele werk doen naast studie of dagelijkse betrekking, is eerlijk gezegd wel overbelast. Het zit hem niet zo zeer in het volkrijgen van elk nummer - ideeën zijn er genoeg - maar het uitvoerend werk als interviewen, lezen, schrijven, uittypen en opmaken, drukklaar maken en terpostbezorgen, om nog te zwijgen van de verzendadministratie en wat daar allemaal aan vast zit, drukt behoorlijk zwaar.

redaktiemedewerkers gevraagd

De redactie roept daarom mensen op die hun krachten voor NIKS willen inzetten (ook letterlijk voor niks, hoewel gemaakte reiskosten e.d. natuurlijk worden vergoed). Wij denken zowel aan een uitbreiding van de redactie met een of twee mensen die bereid zijn een belangrijke deeltaak op zich te nemen en mede verantwoordelijk willen zijn voor het redactiebeleid, als aan een aantal vaste redaktiemedewerkers. Deze laatste zouden een bepaald terrein van nieuwsgaring moeten verzorgen en daar regelmatige bijdragen over leveren.

Er is zowel behoefte aan mensen die zich vooral creatief willen inzetten (artikelen schrijven, interviewen, illustraties verzorgen) als aan nauwgezette doordauwers (organisatorisch werk). Wat betreft de precieze taakverdeling kunnen we natuurlijk in onderling overleg nog alle kanten uit.

Wie er iets in ziet kan schrijven naar NIKS, Postbus 6614, 3002 AP Rotterdam. Ook kan telefonisch contact worden opgenomen met

Bob Ferguson (040) 438786 of
Gorrit Goslinga (030) 710998

maandblad
nvsh
werkgroep
jeugd
emancipatie

NIKS

NIKS
eksklusief

pedo-test

made in holland - patent pending in principal countries of the world

Bestaat er zoiets als een aanleg voor pedofilie? Of gaat de ontwikkeling van de ene voorkeur eenvoudig samen met die van de andere? Jarenlang de ogen openhouden in de privé-omgang met kindervrienden heeft mij geleerd dat bepaalde eigenschappen en hebbelijkheden bij hen opvallend veel meer voorkomen dan bij mensen die kinderen plegen te diskwalificeren in termen van 'lawaaï omgeven door vuil'. Het betreft hier uiteraard niet de zaken die in aanwijsbaar verband liggen met (contact leggen met) kinderen, zoals het bezoeken van gokhallen en zwembaden, of het bezit van stripboeken, kwartetkaarten en een 8-mm. filmprojektor. Toch zal onderstaande test best een stuk of wat 'twijfelgevallen' bevatten; maar het oorzakelijk verband is nergens zonneklaar. Wie dus wil weten hoe hoog hij of zij scoort op de P-schaal: beantwoord onderstaande vragen en geef jezelf drie punten voor elke uitspraak die klopt, één punt voor elke uitspraak die zou kunnen kloppen (zit iets in, omstandigheden staan het in de weg, nooit aan toe gekomen) en nul punten voor elke uitspraak die wat jou betreft nergens op slaat. Dan volgt hier, eksklusief voor NIKS, die eerste wetenschappelijke, grootnederlandse, onthullende pedo-test!

VRAGEN

1. Ik heb een kat of ander aaibaar dier in huis.
NB Voor elke extra kat of knuffel een punt extra noteren.
Voor elke hond een punt aftrekken.
2. Ik bezit een uitgebreide verzameling rock-elpees/bandjes.
3. Ik bewoon een klein huisje in een oude buurt.
4. De meeste mensen schatten mij jonger dan ik ben.

5. Ik bezit een vaartuig van bescheiden afmetingen (opblaasbootjes tellen mee!).
6. Ik doe geregeld aan naturisme of ongeregeld aan naaktloperij.
7. Fotograferen is een van mijn voornaamste liefhebberijen.
8. Ik rijd in een oude auto die ik niet zelf onderhoud.
9. Mijn belangrijkste vorm van een avondje uit bestaat uit een bioscoopje pikken.
10. Ik drink liever thee dan koffie.
11. Ik heb de laatste twee jaar wel eens een kort verhaal of een stel gedichten geschreven.
12. Wat op mijn hoofd groeit kan beter met 'beharig' worden omschreven dan met 'kapsel'.
13. Mijn beroep ligt in de educatieve sfeer.
14. In mijn huiskamer staan nogal wat groene planten.
15. Ik verveel me nooit!

UITSLAG

Minder dan 9 punten:

Geen of nauwelijks aanleg voor kindervriend. Overweeg iets drastisch aan jezelf te doen of ga op de volwassen toer. Huwelijk niet uitgesloten.

9 tot 20 punten:

Dit resultaat is verre van overtuigend. Zit je nog maar zo kort in het wereldje of liggen je krachten onvermoed toch nog heel ergens anders?

21 tot 32 punten:

Je vertoont onmiskenbaar de mogelijkheden om het in dit genre ver te schoppen. Benut dit testresultaat om je zwakke plekken weg te werken: je kunt nog alle kanten op.

33 tot 45 punten:

Als typisch vertegenwoordiger van het nieuwe type kindervriend - zonder regenjas en snoepzak - zul je beslist succes hebben bij het nieuwe type kind waar die pedagogen het tegenwoordig steeds over hebben. Als je nog geen ervaringen hebt is dit de eerste dag van je nieuwe leven!

Meer dan 45 punten:

Kom nou, je kunt het ook overdrijven! Doe in elk geval een stuk of wat pelsdieren kado aan je vriendjes, voor je er over struikelt (over beide, dus).

PAPUA AMEHULA

(ik heb het licht gezien, de redactie heeft mijn adres en mijn eigen score is 37)

Kindervuist opgeheven

Geen paniek: bovenstaande kop is formeel juist, maar dat houdt niet in dat de activiteiten van het gelijknamige comité tot een einde zouden zijn gekomen. Maar aangezien de op 31 augustus ter wille van subsidieaanvragen opgerichte stichting per 28 februari afloopt, is er na die datum geen stichting meer. In de notariële akte was destijds opgenomen de bepaling dat er binnen een half jaar een bestuur moest komen dat (evt. gecontroleerd werd door een beheersraad die) werd benoemd door de 'poten' onder Kindervuist: VSO, BM, LOOS en NVSH. Dat bestuur zal er wel komen, maar pas nadat bovengenoemde organisaties een beleidsstuk hebben geleverd over wat ze met Kindervuist willen, op grond van welke beleidsstukken de concept-statuten zullen worden opgesteld. Enfin, in juni zal dan met het passeren van de akte de stichting aan haar tweede jeugd beginnen. Verlenging van de oude akte zou 250 gulden notariskosten hebben meegebracht, vandaar deze stichtingsloze periode.

GROTE VERGADERING

Het comité zit bepaald niet bij de pakken neer. Eind januari werd een commissie gevormd die bestaat uit kinderen en volwassenen - ik heb daarin zitting namens de NVSH - en die tot taak heeft de grote

kindervuistvergadering voor te bereiden. Daarvoor worden alle kinderen die bij postbus 333 in Culemborg bekend zijn, uitgenodigd om op 15 maart, elf uur 's morgens te verschijnen in de BM-kelder, Oudegracht 247werf in Utrecht. Hoewel de agenda nu ik dit schrijf nog niet vaststaat, durf ik aan te nemen dat als punten te sprake zullen komen: het kinderjournaal, de kinder(vuist)krant, de vorming van plaatselijke kindervuistgroepen en de Paradiso-dag van NVSH-Jeugd-emanipatie op 14 juni aanstaande.

KINDERKRUIS

De dag in Paradiso zal in opzet lijken op die van vorig jaar, maar de opzet is veel minder breed door het thema 'kinderen en seksualiteit'. Gezien de eerder gemelde schimmige status van Kindervuist zal de dag plaatsvinden onder de vlag van de NVSH, terwijl de ander 'poten' hun deelname hebben toegezegd. Evenals trouwens enkele verwante clubs, zoals NISSO, PSVG, FJJ ('Jeugdwerk Nu'), Kindertelefoons, Rutgersstichting en de Partij KinderRechten.

De inhoudelijke invulling zal moeten plaatsvinden door de kinderen die op 15 maart meepraten. Wel zijn door de contactgroep Jeugdemancipatie-Kindervuist een aantal suggesties gedaan: relevante films en toneelstukken, een kinderforum, stands met voorlichtingsboeken, een instant-enquête onder de bezoekers, een schutting(waarden)krant, een visuele weergave wat volgens de zedenwet allemaal niet mag. Als werktitel heb ik gesuggereerd: 'Kinderkruis', welke suggestie overigens niet door iedereen met enthousiasme werd begroet.

PLAATSELIJKE GROEPEN

Over de vorming van plaatselijke Kindervuist-groepen is de gedachtevorming nog rijkelijk vaag. Het grondidee is: breng kinderen die bij een van de vier 'poten' zijn betrokken, op plaatselijk nivo bij elkaar en laat ze iets concreets ondernemen. In dit kader zou bijvoorbeeld een bestaand plan kunnen worden ingebouwd van de VSO (Vereniging voor Socialistische Opvoeding) en de BM (Belangenvereniging Minderjarigen), namelijk ontmoetingen tussen tehuis kinderen en kinderen die 'gewoon' in progressieve gezinnen opgroeien. In vier steden zijn al mensen bezig met het tot stand brengen van Kindervuist-groepen: Utrecht, Tilburg, Nijmegen en Amsterdam. Elders in het land is het zoeken naar geschikte contactpersonen, liefst kinderen, die in hun eigen stad of regio de adressen kunnen aanschrijven om de kinderen uit te nodigen voor zo'n groep. De postbushouder is bezig met het ordenen van het adressenbestand

naar plaats of streek. Wie als (mede)contactpersoon wil fungeren kan dat het beste even aan postbus 333 melden.

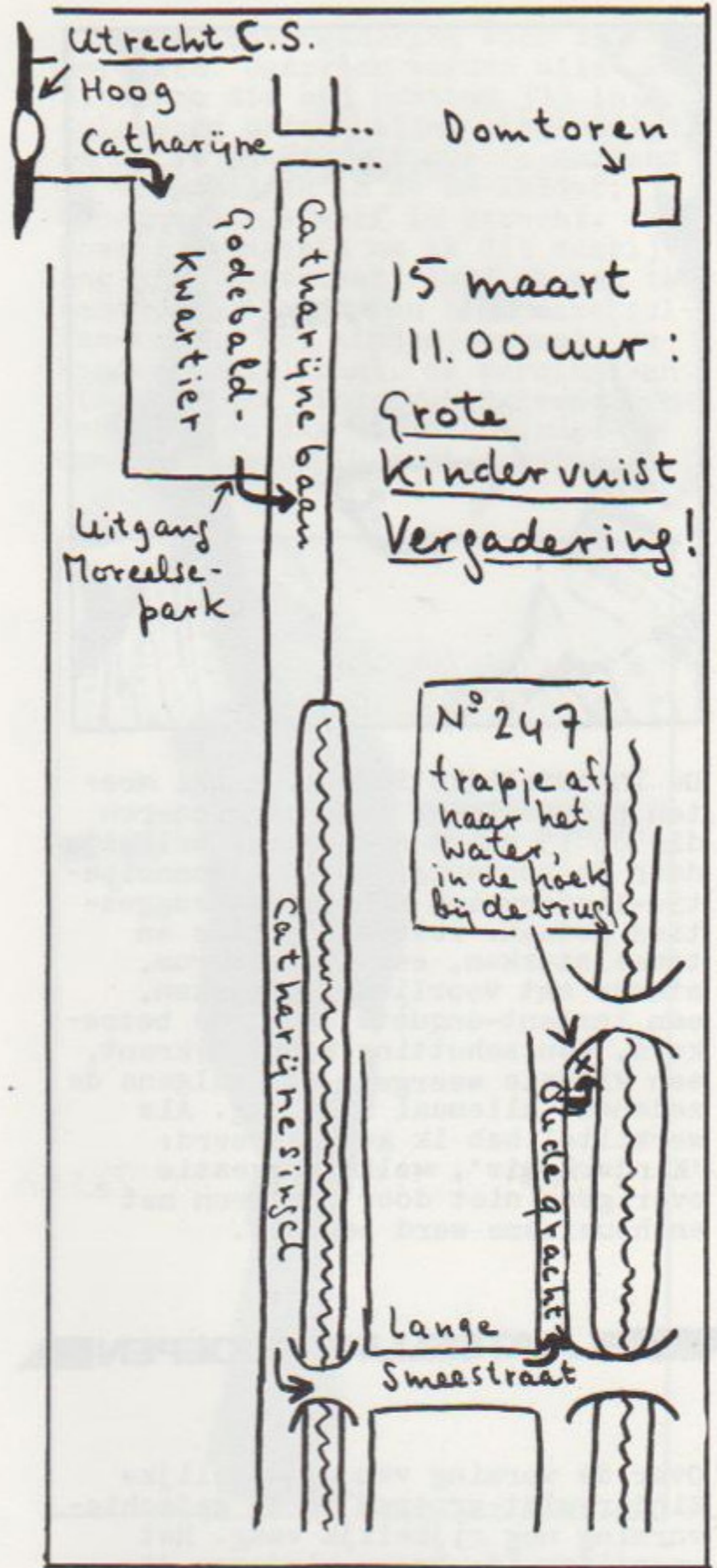
KINDERRAAD EXIT?

Intussen is met de Nederlandse Kinderraad, produkt van Het Jaar en van CRM, een zekere vorm van samenwerking ontstaan. De raad is het in meerderheid eens met twee eisen van Kindervuist: greep krijgen op het kinderjournaal, en het oprichten van een landelijke en onafhankelijke kinderkrant, gratis te verspreiden via de (basis)scholen. Het komt er nu op aan voor 1 april met een gezamenlijk standpunt naar buiten te komen, aangezien de zittende raadsleden per die datum aftreden en het ook niet onaannemelijk is dat de al zo zuinig kijkende heren van CRM de hele raad opdoeken als ze in de gaten krijgen dat het allemaal veel geld gaat kosten. Het is een aan insiders bekend feit dat er jaarlijks veel geld in de schatkist terugvloeit dat was begroot voor activiteiten ten bate van kinderen tot en met 12 jaar. Een goed gefundeerde subsidieaanvraag kan dus heel moeilijk afgewezen worden.

ANDERE POTEN

Over één Kindervuist-poot is het in dit artikel totnogtoe niet gegaan, namelijk het LOOS (Landelijk Overleg Orgaan Scholieren). In de vorige NIKS werd uitvoerig bericht over hun medezeggenschaps- en anti-censuuractie onder het motto 'Vecht voor je recht, maak zelf uit wat je zegt'. Deze actie is op 23 februari officieel van start gegaan. Wie de krantjes en affiches wil bestellen (ze kosten 60 resp. 20 cent per stuk plus verzendkosten) of anderszins de schoolcensoren te lijf wil, kan bellen naar 030 - 317731. De BM, eind januari erkend als bewonersvakbond in de particuliere kindertehuizen, voert sindsdien ijverig actie voor dezelfde status in rijksinrichtingen. In de VSO zijn de kinderen bezig met een soort circus dat een vervolg moet vormen op de kermis van vorig jaar. Een kader dus om op een speelse manier dingen duidelijk te maken die met de achterstelling van kinderen te maken hebben. De volwassen VSO'ers houden binnenkort een strategieweekend over hun positie in de hervatte koude oorlog.

ADRESSEN

Ik meen niet beter te kunnen eindigen dan met een serie adressen:
 VSO, Minahassastraat 1, Amsterdam.
 BM, Krommestraat 9, Amersfoort.
 LOOS, Hamburgerstraat 15, Utrecht.
 Kindervuist, Postbus 333, Culemborg
 (giro: 322522, Amsterdam).
 Stichting of niet, WIJ GAAN DOOR!

De februarimaand begon met de opheffing van de visitatiecommissie - voor het verzinnen van die naam hoef ik me voortaan dus niet meer te schamen - door de LWG-vergadering. Rinus Kooij, het nieuwe gezicht van de awg Rotterdam, zal een plan opstellen voor de toekomstige invulling van de afdelingsondersteuning. Ook trad Rinus toe tot de kascontrolecommissie en treedt hij op - privé, gezien de nog lopende pornodiscussie - als verzamelaar van bestellingen bij de Duitse Pojkart-Verlag die handelt in reproducties met blote jongetjes en ons een groeps-korting van 40% in het vooruitzicht stelde.

BESTUURSNIUWS

Tevreden gezichten waren te zien bij het bekendworden van ons aandeel in de NVSH-begroting voor 1980: f9750,--.

Het is niet onaannemelijk dat hier nog aparte toewijzingen naast komen voor de manifestatie op 14 juni en voor folder-materiaal. Op de LWG-vergadering van april hopen Gerard Zwerus en Els Peters een concept-kinderfolder te kunnen voorleggen, hopelijk denken ze er aan bij kinderen advies in te winnen. Hoewel ik zelf tegen die tijd in Hongarije hoop te vertoeven mik ik er op, dan een tekst klaar te hebben voor de 'visitekaart'-folder voor volwassenen.

- Wat betreft de posterkwestie heeft het bestuur - deels zich in een dwangpositie beschouwend - besloten formeel opdracht te verlenen aan Sytze van der Velde tot het uitbrengen van 5000 posters onder de naam van de werkgroep. Dit onder de voorwaarde dat de opbrengst uitsluitend wordt besteed aan jeugdemanipatie, bijvoorbeeld in een nog op te richten stichting. Toestemming voor een eventuele herdruk zal pas worden gegeven na inzage in de boeken. Het spreekt, dat deze besluiten door de LWG-vergadering nog getoetst en zelfs herroepen kunnen worden.

-Het bestuur ondersteunt van harte het subsidieverzoek bij ZWO voor het promotieonderzoek van Theo Sandfort. Theo

hoopt te promoveren bij Walter Everaerd, psycholoog die bekend is van de tv en van zijn samenwerking met Lex van Naerssen. Onderwerp vormen de seksuele ervaringen van jongeren tot 16 jaar, vooral gezien tegen de sociale achtergronden in de doorwerking in het functioneren als jong-volwassene.

- Desgevraagd zal het bestuur schriftelijk haar waardering overbrengen aan de redactie van Panorama, voor de recente artikelenreeks over pedofilie (no.'s 6 en 7).

- Het bestuur heeft een begin gemaakt met een discussie over de toekomst van het adviseurschap. Aan de huidige adviseurs hebben we zeker niet meer dan aan allerlei externe deskundigen die we plegen te raadplegen. Moeten er veel meer adviseurs benoemd worden? Moet de functie van adviseur duidelijker worden omschreven? Of dient het hele adviseurschap te verdwijnen? We zijn er nog niet uit.

BESTUURSCOMMISSIES

tekening Fiel van der Feen

Voor de activiteiten van de contactgroep (nog steeds geen commissie) Kindervuist verwijs ik naar het artikel elders in dit nummer. Te zijner tijd zal de NVSH twee leden van deze groep voordragen voor het bestuur van de stichting Kindervuist, mits het AB zich kan verenigen met de concept-statuten. De grijsboek-commissie heeft dankzij de oproep in de vorige NIKS handen vol werk. Nog bezien zal worden of de scriptie van Eliane Boeckx als grijsboek wordt gepubliceerd of dat nog nadere bewerking vereist is.

De politieke commissie evalueerde het gesprek met de VVD-partijcommissie justitie en legt momenteel de laatste hand aan het draaiboek voor reacties op het komende eindrapport-Melai. De commissie wetenschap bracht de langverwachte nota uit naar aanleiding van de begin vorig jaar gehouden enquête. De commissie vorming en voorlichting is ook bijna gereed met de eerste opdracht: een inventarisatie van de over het hele land beschikbare voorlichters. Ook deze commissie ontdekte dat inventariseren beter lukt door (herhaald, telefonisch) aanspreken van awg's dan door schriftelijke vragen. De NIKS-redactie voelt zich als zwaar overbelast en plaatst elders in dit nummer een oproep voor nieuwe redakteuren en medewerkers.

GG

De awg AMSTERDAM houdt op 4 maart een plenaire vergadering in het NVSH-pand, om 20.00 uur.

Na het 'boekje open' dat compleet met persconferentie werd gepresenteerd, concentreert awg IJSSELSTREEK zich nu op de voorlichtingsavonden. Onlangs werd Twello veroverd: de vrouwenbond aldaar ging na een inleiding finaal overstag.

Awg DEN HAAG meldt te zullen meewerken aan een discussieavond van het COC over pedofilie, 19 maart a.s. in gebouw de Feniks.

Ook in UTRECHT komt er een COC-discussieavond, en wel op 12 maart in het COC-pand. Open jongerencentrum SSR houdt een themaweek van 17 tot

22 maart over seksualiteit, waaraan ook de awg Utrecht meewerkt. Onlangs praatten delegaties van de awg met de hervormde dominees van de stad en met het NVSH-bestuur.

freddie

Zwijgend
naast elkaar,
je adem zachtjes hoorbaar,
loom en verzadigd.
Je mompelt in je droom
misschien mijn naam,
de wind kan zelfs
de echo niet verstommen.
De nacht omhult
wat tussen ons bestaat,
wat is,
wat komen zal
en stilte, die
zichzelf weerspiegeld vindt.
Is het een eind'loos
weer opnieuw beginnen,
verjongt zich 't leven
steeds
voor mij.
Doet elke liefdesdaad
de schepping weer opnieuw
herleven.
Laat dit geheim
gesluiert voortbestaan.
De dag verslindt
wat over is gebleven.
Dus laat mij mijm'ren,
tasten, zoeken
maar niet vinden.
Laat mij 't beloofde land
niet zien.
Laat mij dit leven,
dit geluk
wat zwijgend naast mij
ligt.

14 januari 1980

RINUS KOOLJ

Kinderseks een heet punt in Commissie

"Kinderen die vragen worden overgeslagen?". Onder die titel heeft de Nationale Commissie Jaar van het Kind een bundel vraaggesprekken met kinderen gepubliceerd. Een gebeurtenis die in die commissie de gemoederen hoog heeft doen oplaaien.

In het boekje komen kinderen aan het woord over tal van onderwerpen. Zo ook over seksualiteit. Daar begon voor een paar leden, de voorzitter Th. Bot voorop, de schoen pijnlijk te wringen. Henno Eggenkamp hield met een negenjarige jongen een openhartig gesprek. Dat viel slecht. Het onderwerp kon dan nog wel, maar niet zo onbesmuikt.

WIEBELEN

Een van de gewraakte passages begint als Henno opmerkt dat de jongen ook wel eens met de piemel van zijn vader speelt. De jongen: "Nee....ja, soms...huh.huh...van wie hoor je dat dan?" Henno: "Dat heeft je vader mij een keer verteld". De jongen: "Toen pappa bijvoorbeeld bloot op de bank zat, zei mijn moeder een keer: staat ie stijf? M'n vader zei toen: nee hij is gewoon zo groot. Ik zat er aan te wiebelen en werd ie nog groter. Ongeveer zo groot als die mikrofoon."

BEATRIX

Het antwoord van de tegenstanders was even duidelijk: Schrappen. Henno: "Ze suggereerden dat ik het kind gemanipuleerd had. Dat ik het die verhalen op had zitten dringen"

Bot en de zijnen haalden bakzeil na de bemoeienis van prinses Beatrix. Zij zag geen bezwaar en de felle tegenstand werd plotsklaps zacht gesputter. Het verhaal kwam er welhaast ongeschonden door.

"Opvallend was", weet Henno nog te melden, "dat de mensen die zo gekant waren tegen die passages, wel graag dát deel gepubliceerd zagen waarin de jongen vertelt over de man die hem probeerde te lokken."

Het boekje is te krijgen door het overmaken van f 9,50 op gironummer 4065548 van de Stichting Nationale Commissie Internationaal Jaar van het Kind, Schenkkade 50, Den Haag. De oplage is beperkt!

jeugdjournaal begeleid door kinderen

Op 1 oktober start het jeugdjournaal met dagelijkse uitzendingen van zes minuten. Het journaal gaat zich richten op mensen tussen de tien en twaalf jaar. Een kinderredaktieraad helpt de eindredactie bij de keuze uit het dagelijks nieuwsaanbod.

De redaktieraad wordt vijf kinderen sterk. Hun rol is dagelijks te vertellen welke gebeurtenissen uit het aanbod ze het meest boeiend vinden. Ze krijgen daarvoor de gelegenheid laat op de dag als de grote nieuwsstroom uitgeselekteerd is tot een handvol nieuwsfeiten. Aan de vijf wordt tegelijkertijd de voorgenomen aanpak voorgelegd, zodat de redactie zicht houdt op de begrijpelijkheid.

KINDERNIEUWS

Het jeugdjournaal verschilt van de bestaande korte journaals doordat er een plaatsje ingeruimd is voor kindernieuws en door de aanpak van de nieuwsitems. De gebruikelijke oorlogen, internationale spanningen en conflicten tussen regering en vakbeweging vormen de hoofdmoot van de uitzendingen. Met als verschil: eenvoudiger taalgebruik en mogelijk extra achtergrondinformatie. Ongeveer twee minuten staan gereserveerd voor 'kinderonderwerpen' zoals de Kinderboekenweek, een verbod op skate-boarding of een manifestatie van Kindervuist.

INTERVIEW

hoogeveense kunstenaars verklaren eeuw van het kind geopend

In mei 1979 opende de kunstenaar Ingo Schnabel in Hoogeveen de galerie "de Kameleon". Met een aantal collega's en medewerkers werkte hij aan expositiemogelijkheden voor met name Drentse kunstenaars, ook niet-beroeps, zette cursussen op en startte een kinderatelier waar 6- t/m 13-jarigen dagelijks onder leiding bezig kunnen zijn met creatieve activiteiten als tekenen, schilderen en boetseren.

Samen met Wim Kwak richtte hij bovendien een kunstenaarskollektief op dat zich vooral wil bezighouden met het uitbeelden van het kind in diverse vormen van beeldende kunst. Het kollektief telt inmiddels 11 leden (alle actieve kunstenaars), die de Galerie De Kameleon als centrale werk- en expositieruimte benutten.

Op 20 februari reisde ik naar Hoogeveen, sprak met een aantal leden van het kollektief, zag de in de galerie geëxposeerde werken en raakte onder de indruk van de wijze waarop kinderen door deze groep serieus worden genomen.

kind centraal

Door de hele kunstgeschiedenis heen is eigenlijk geen enkele stroming bekend waar het kind werkelijk centraal staat, zo verduidelijkt Ingo Schnabel de achtergronden van het idee van het Hoogeveense kunstenaarskollektief. Wel werd het kind vaak gebruikt als aanvullende illustratie, als kitch-middel om een 'ontroerend' effect te krijgen. Ons kollektief wil het kind werkelijk centraal stellen. Het idee werd geboren

in aansluiting op de activiteiten in het Jaar van het Kind. Misschien was de Unicef-bureaualendar "Zoeklicht op het kind in de kunst" wel de meest direkte aanleiding. Het viel op dat deze kalender vooral details van schilderijen liet zien, uitsneden die het kind uit de kunst lichtten. Wij hebben toen het plan opgevat het kind een jaar lang de aandacht te geven die het tot nog toe steeds miste. Niet de onheuse "tranende gezichtjes" en "grote ogen" plaatjes, ook geen lieve neerbuigendheid.

We plaatsten oproepen in diverse landelijke kunstenaarsbladen om kollekties te krijgen voor drie exposities waarvan de winsten werden afgestaan aan Unicef. Als gevolg van deze exposities (in Hoogeveen, Emmen en Utrecht) kreeg de galerie De Kameleon een archief van recent werk van Nederlandse kunstenaars die zich met het kind als onderwerp bezighouden.

De bittere smaak die (ook bij het publiek) achterblijft door een zo gelimiteerd project als één jaar van het kind heeft ons er toe doen besluiten door te gaan: wij verklaarden de Eeuw van het Kind voor geopend. Het sterk uiteenlopende karakter, de wisselende kwaliteit en zeggenschap van de verzamelde kunstwerken kunnen nog geen duidelijk beeld geven van de maatschappelijke functie van het kind in de kunst, en tonen tegelijk aan dat ook de kunstenaars zelf zich hiervan nog geen volledig beeld kunnen vormen. Verdere experimenten met het onderwerp zijn nodig. Het kunstenaarskollektief Hoogeveen wil die leemte vullen en op dit terrein blijven produceren.

PEDOFIEL

Door ons werk en onze exposities werden we automatisch gekonfronteerd met de thema's jeugdemancipatie en pedofilie. Ook kwamen via de exposities kontakten tot stand met pedofielen. We ontdekten dat in die groep, bezig met een eigen emancipatie en vaak nog niet in staat zijn energie maatschappelijk in te zetten, een grote kracht braak ligt. Wie zich met het kind als onderwerp van zijn kunst bezighoudt begeeft zich in elk geval op het terrein van pedofiele gevoelens en krijgt daardoor al gauw een bredere kijk op het vraagstuk pedofilie.

Maar er gebeurt meer: pedofiele kunstenaars durfden uit de hoek te komen en ons hun medewerking aan te bieden. Wie zou er ook beter begrip voor het kind

in de kunst hebben dan diegene die qua emotie en 'beminvermogen' al vakman is.

Afgezien van het kunstenaars-aspekt zijn we ook heel persoonlijk en intensief aan pedofilie-emancipatie bezig, zegt Tjalle Steensma, fotograaf en organisatorisch medewerker in het kollektief. Sommigen van ons kennen de werkgroep/praatgroep methode van de NVSH uit eigen ervaring en ervaren die als weinig vruchtbaar. Wat we hier doen is voor iedereen zo direkt dat je veel meer het gevoel krijgt dat er iets gebeurt. Er worden ouders in meegetrokken. We zoeken naar een werkelijke maatschappelijke integratie door pedofielen een plaats te geven met kinderen en ouders samen. Pedofielen en niet-pedofielen bereiken hier een grote eenheid van met elkaar leven en omgaan, en proberen van elkaars maatschappelijke kracht gebruik te maken. Men erkent elkaars nut, en het effect werkt naar beide kanten erg positief.

INGO

Ingo Schnabel schildert voornamelijk op glas, een ingewikkelde techniek die een enorme precisie vereist. In Perzië, waar al eeuwen op glas wordt geschilderd, kwam hij met deze techniek in aanraking. Het kwetsbare materiaal is voor hem aantrekkelijk omdat het synoniem is met de kwetsbaarheid van het kind. Als onderwerp kiest hij voor het bevrijde kind in de letterlijke zin van het woord: vrij mogen zweven in eigen

**ik ga er van uit
dat die sluier weg moet**

speel- en sprookjeswereld, zich onbelemmerd vertonen. Hij schildert kinderen dan ook bewust naakt in een vaak feeëriek landschap.

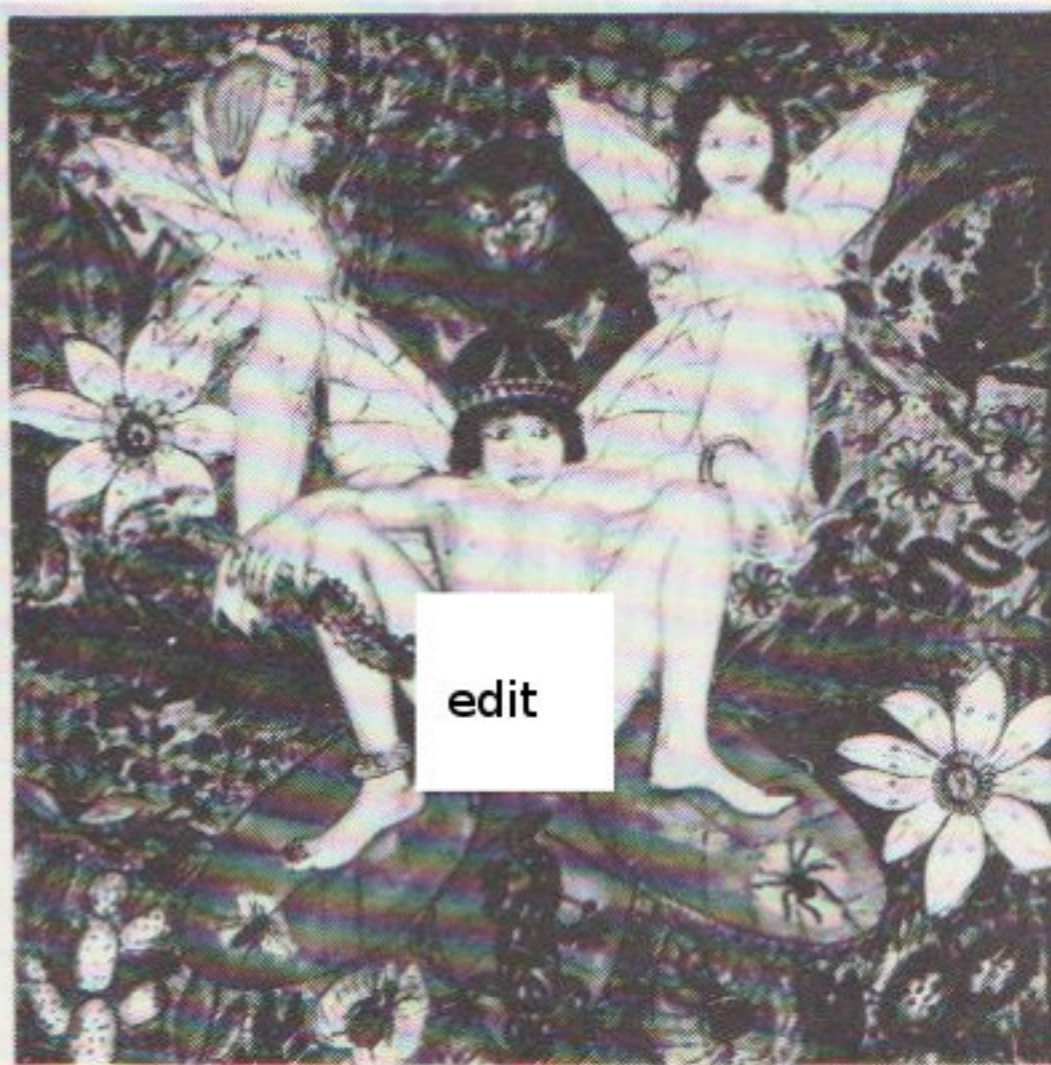
Door mijn jarenlange reizen en werken in het Midden-Oosten, zegt Ingo, werd ik gekonfronteerd met een massale onderdrukking van de vrouw. De gezichtsluier die tot taak heeft schoonheid (of lelijkheid) te verbergen spreekt wat dit betreft boekdelen. Als je dan in Nederland binnenkomt als buitenstaander, en je ziet het krampachtige

gedrag omtrent naaktheid en seksualiteit, dan valt onmiddellijk op dat b.v. het verplicht dragen van zwembroeken en bikinis precies hetzelfde uitdrukt als de gezichtsluier.

Ik ga er van uit dat die sluier weg moet, en ik wil bij het kind beginnen want om de mens te emanciperen moet je allereerst een kinderemancipatie opbouwen.

"de elfenkoning"

Ingo Schnabel

edit

TJALLE

Tjalle Steensma fotografeert al vanaf zijn tiende jaar. De laatste jaren kiest hij speciaal voor jeugdportretten, kinderen in actie, legt beelden vast van kindervakantiekampen en kindertehuizen. Hij gaat zelden zo maar de straat op en werkt ook niet zo zeer met thema's. Hij komt vrij gesloten over, maar zijn baardig gezicht straalt een enorme integriteit uit. In het kollektief funktioneert hij vooral organisatorisch. Hij verzorgt echter ook de modelfotografie voor de anderen. "Kinderen kunnen niet stilzitten", en daarom wordt in Hoogeveen vooral geschilderd naar foto's die Tjalle van de kinderen maakt.

WIM

Wim Kwak is een van de eersten bij het kollektief. Hij schildert met olieverf op doek en is bewust afgestapt van het schilderen van landschappen, waarin hij aanvankelijk meende een bevredigende weg voor zichzelf te hebben gevonden. "Ik merkte dat het me eigenlijk helemaal niet boeide, ik had alleen een

bepaalde ervaring waarmee ik verkoopbare landschapjes kon maken." Kinderen schilderen vindt Wim veel moeilijker maar ook stukken boeiender. "Het leeft en dat inspireert me enorm. Het voordeel van het kollektief is dat je van elkaar leert kinderen te schilderen. Door die samenwerking ben ik op dat punt technisch een heel eind vooruit gegaan."

je leert hier van elkaar

Wim wil geen kinderen gebruiken voor het "och wat schattig - effect". Het kind krijgt bij hem een eigen plaats. Hij probeert vooral het zachte en warme over te brengen dat een kind met zich mee draagt, omdat vooral dat hem boeit. Kinderen in krisissituaties beeldt hij een enkele keer ook af, maar dan gebruikt hij ook een veel fellere schildertechniek.

CEES

Cees de Jager (beeldhouwer) houdt zich vooral bezig met abstracte uitbeelding van relatieproblemen. Zowel de relatie enkeling/maatschappij als relaties tussen mensen onderling vangt hij in krachtige plastieken waarin hij de robuuste kernachtigheid trof. Gesloten vormen, afgerond en daardoor juist zeer spre-

robuuste plastieken

kend, die titels hebben als "eenwording", "homofilie", "kinderkringdans" en "embryo". Hiernaast maakt hij schilderijen die vooral het maatschappelijk konflikt van het individu uitdrukken, en verwachtingen naar de toekomst doortrekken ("wat blijft er over als je zo door blijft gaan").

JOOST

Tot zover een beeld van vier van de elf kunstenaars uit het Hoogeveense kollektief. Een vijfde, Joost Heeren, noemt zich "allrounder" en studeert momenteel nog aan de kunstakademie in Groningen. Hij probeert zijn pedofiele gevoelens in schilderwerk en illustraties uit te drukken, en wordt qua experimenten met techniek zonder meer als de levendigste van de groep beschouwd.

Er is momenteel overleg gaande tussen het kunstenaarskollektief Hoogeveen en de redactie van NIKS over een eventueel door het kollektief te verzorgen kunstrubriek in ons blad. Waarschijnlijk krijgt u dus nog een verdere blik op het kindgecentreerde werk dat zij verzamelden en de visies daarachter.

Naast zijn glasschilderwerk is Ingo Schnabel begin dit jaar ook gaan beeldhouwen. Het hier afgebeelde "jochie stoer" is 98 cm. hoog.

De galerie De Kameleon bevindt zich aan Het Haagje 26 te Hoogeveen en is dagelijks op normale winkeltijden geopend. Er is een steeds wisselende kollektie te bezichtigen van werk van beroeps- en amateurkunstenaars uit het gehele land. Elke twee maanden wordt een kinderkunstmarkt georganiseerd, waarbij allerlei werkstukken van kinderen te zien zijn, vaak gemaakt in het kinderatelier van de galerie.

Wie belangstelling heeft voor het kunstenaars kollektief Hoogeveen, misschien zelf wat te bieden heeft of meer wil weten kan ook schrijven naar Postbus 442 te Hoogeveen. Het telefoonnummer van de galerie is 05280 - 73206.

BF

jeugdwerk nu

Jeugdwerk Nu is een uitgave van de Nederlandse Federatie Jeugd- en Jongerenwerk, en wordt onder meer verzonden aan alle centra voor club- en buurthuiswerk. Het blad, dat dus door veel buurthuiswerkers e.d. wordt gelezen, stelt zich over het algemeen zeer emancipatorisch op. Nummer 2 '80 van 31 januari bracht een omslagverhaal over het recht van kinderen op seksualiteit en relaties. "Waarom zouden kinderen niet lekker mogen vrijen" staat er boven, en Henno Eggenkamp van Jeugdwerk Nu praat er uitvoerig met Gerard Zwerus en Jan Schuijjer over de Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie van de NVSH.

INTENTIES

Het interview raakt wezenlijke punten die de ongezonde inperking van de ontwikkelingsmogelijkheden van het kind in onze opvoedingssituaties, thuis en op school, aan de kaak stellen. De daadwerkelijke activiteiten en plannen van de werkgroep komen niet goed naar voren, maar de intenties en achtergrondideeën worden des te duidelijker uiteengezet. Het gaat er over relaties, keuzerecht voor kinderen om zelf ja of nee te mogen zeggen, gelijkwaardigheid als basis voor een juiste opvoedingsbenadering en de belachelijke manier waarop op dit moment meestal omgesprongen wordt met gevoelens die voor een kind heel belangrijk zijn.

IN DE ZIJK GEZET

Naast het interview twee verhalen van kinderen over hun eigen ervaringen. Het eerste, overgenomen uit het boekje "Kinderen die vragen, worden overgeslagen?", laat zien hoe Michel van negen door leeftijdgenootjes en door zijn onderwijzer en het hoofd van de school in de zijk wordt gezet omdat hij verkering heeft met een meisje.

Het is tegelijk een perfecte weergave van het onderdrukkingssysteem. Michel: "zegt ie de volgende dag: zo jongetje, kom jij eens hier. En dan moet ik op het bord schrijven dat de meester goed is, 10 of 20 keer. Een keer toen ik stout was geweest, heb ik gauw geschreven: de meester is stom. Toen moest ik

*de meester is lief
de meester is lief
de meester is lief
de meester is lief
de meester is lief*

wel 40x 'de meester is goed' schrijven. En een andere keer schreef ik 'de meester is een lul'. Toen moest ik wel 100x schrijven dat hij lief was. Dat wou ik niet. Ik zei: als ik dat moet doen, komt m'n vader op school. Maar het is eigenlijk toch best een lieve meester. Want soms maakt ie grapjes, of hij tilt me op of aait me over m'n hoofd, en dan zegt ie: okay, doe maar de helft van de regels."

SASJA

Het tweede verhaal komt van Sasja van dertien, die vertelt over haar experimenten met seks tot nu toe. Ze weet precies wat ze wel en niet wil en heeft in vergelijking met veel volwassenen een bijzonder ontwikkelde kijk op relatievormen. Het gaat niet alleen over masturberen, elkaars mogelijkheden ontdekken, bekijken en betasten, maar ook over de gevolgen van het gevoel maatschappelijk te ver te zijn gegaan. Het iemand "niet meer in de ogen durven kijken" als je met hem of haar hebt gevreeën.

Onder de kop "Onderzoek" besteedt Jeugdwerk Nu nog aandacht aan een drietal wetenschappelijke verhandelingen over het seksuele gedrag van kinderen. Er wordt allereerst opgemerkt dat er op dit gebied heel weinig te vinden is, vooral als het gaat om kwantitatief onderzoek.

DUIDELIJK ZO?

Terug naar het interview met Gerard en Jan. Hoewel de benadering van het besprokene steeds erg naar mijn zin is en de visie van de werkgroep zoals die nu ligt duidelijk wordt weergegeven, wordt mijns inziens met name door Gerard iets al te nadrukkelijk gedaan over het onderscheid dat er ligt tussen NVSH, de vroegere (en tegenwoordig nog plaatselijke) werkgroep pedofilie en de huidige werkgroep jeugdemanipatie. Het lijkt er zelfs even op dat Gerard niks meer met "die pedofielen" te maken wil hebben, terwijl hij in feite alleen een nieuwe visie wil verduidelijken. Henno Eggenkamp begrijpt dan ook, blijkens zijn inleiding, dat de NVSH niets aan kinderseksualiteit en -emancipatie doet, terwijl uit het artikel zelf juist het tegendeel blijkt. Pas later wordt namelijk duidelijk dat de Landelijke Werkgroep Jeugdemanipatie onderdeel van de NVSH is. Gevaarlijk is het ook als eerst nadrukkelijk gewezen wordt op de ommezwaai naar een kind-gerichte visie, terwijl daarna breedvoerig wordt doorgeboord over het gedrag van pedofielen. Gelukkig wordt dit later wel bijgetrokken. Henno zelf geeft door zijn zeer gerichte vragen blijk de werkelijke problematiek uitstekend te overzien. Als er zulke interviews verschijnen in bladen voor jeugd- en jongerenwerkers krijg je het gevoel dat er toch eindelijk iets aan het gebeuren is.

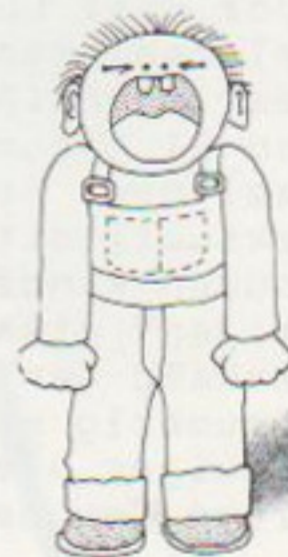
BF

panorama

"Een pedofiel is een volwassen man of vrouw die zich seksueel aangetrokken voelt tot kinderen. Pedofilie roept bij velen nog altijd het schrikbeeld op van ongere heren, regenjassen en handenvol snoep - onverlaten, die een doodsbang kind misbruiken en, in het ergste geval, verkrachten en vermoorden. Dit beeld doet onrecht aan zowel de pedofiel als aan het kind. Tussen hen ontstaat niet zelden een band van liefde en vertrouwen."

Met deze tekst begint de tweedelige artikelenserie over pedofilie door Hans Kops in nummers 6 (8 febr) en 7 (15 febr) van Panorama. De serie zou

enige maanden eerder al zijn verschenen, als toen niet de Nieuwe Revu net met een verhaal over het zelfde onderwerp was gekomen. Overigens is het Panorama-verhaal niet zo tijdgebonden, zodat het uitstellen ervan geen bezwaar genoemd kan worden. Wel vinden we het jammer dat we de verschijning ervan niet van te voren in NIKS konden aankondigen, want de artikelen waren het lezen zeker waard. Wie het gemist heeft zal het dus met de nu volgende korte weergave moeten doen.

OVERWEGEND ELLENDE

Het eerste deel bestaat vooral uit interviews met volwassenen. Pedofielen, ouders van kinderen die met een pedofiel bevriend waren en een lid van de NVSH werkgroep jeugdemanipatie geven een beeld van de beknellende situatie die er in Nederland bestaat. Er komt heel wat ellende naar boven, maar dat geeft ook wel weer hoe de zaken liggen. Gelukkig weet Hans Kops het wel zo duidelijk te houden dat blijkt dat al die ellende eigenlijk niet nodig zou moeten zijn en in elk geval niet voortkomt uit de geaardheid of de bezigheden van de pedofielen. Hoe iemand tegen elk zindelijk denken in zijn baan kan verliezen, hoe een kind uit de handen van een pedofiel wordt "gered" en vervolgens via politie en kinderbescherming de vernieling in wordt gedrukt. Ook de androcurkwestie, waarover Panorama al eerder uitvoerig schreef, wordt er bij betrokken.

HARDSTIKKE GOED ZO

Het tweede deel benadert de zaak vooral vanuit de ogen van het kind. Hier wordt duidelijk gemaakt dat kinderen meestal helemaal niet zo'n probleem hebben met intieme omgang met een volwassene ('ik vind het hardstikke goed

zo'), en dat ze in elk geval helemaal niet zo seks-loos zijn als men altijd zegt. Het idee van 'ze zijn er niet aan toe en daarom is het zo slecht om het ze op te dringen' wordt daarmee duidelijk aangevallen. Of die aanval effect heeft zal misschien nog blijken uit lezersreacties.

De strafbaarheid van "ontuchtige" handelingen met iemand onder de 16 komt nu ook ter sprake, en de activiteiten van de landelijke werkgroep jeugdemancipatie (voorheen pedofilie, staat er keurig achter) van de NVSH.

NET HOE JE 'T BEKIJKT

Bij het artikel ontbreken foto's of illustraties. Misschien wel goed, omdat je dan toch al gauw verzeild raakt in een stemmingmakerig sensatiesfeertje dat de lezers lekker moet maken. Al met al een fijn artikel waaruit blijkt dat de schrijver zich werkelijk in de materie heeft verdiept. Een citaat uit het antwoord van de Utrechtse advocaat Mr. Petra van Luyn op de vraag hoe het toch komt dat er tussen de uitspraken van verschillende rechtbanken zulke verschillen bestaan, wil ik U niet onthouden:

"Bij zaken die een duidelijke overtreding van de wet inhouden, zoals diefstal, slagen de rechters erin om - ondanks het ontbreken van vaste afspraken - toch redelijk gelijke uitspraken te doen. Maar zo gauw het aankomt op

**een verstandige melkboer
kan daar net zo zuiver over
denken als een rechter**

vragen die helemaal niet juridisch zijn (als: hoe erg is het als een kind seksuele contacten heeft?), kan een verstandige melkboer daar net zo zuiver over denken als een rechter. Ik geloof niet dat dat van een opleiding afhangt, maar meer van persoonlijke ervaringen." Kortom, het is, zoals dat met wel meer zaken het geval is, maar net hoe je het bekijkt. En dat heeft Hans Kops dacht ik in zijn artikel goed over weten te brengen.

viva

Nog kort iets uit een artikel over de kindertelefoon in Viva nummer 6 van 8 februari, door Brenda Haan.

Onder de titel "Kindertelefoon: 'n laatste uitweg" voert Brenda gesprekken met een van de oprichters en begeleidster van de kindertelefoon in Rotterdam. Over het soort vragen en de manier waarop die gesteld worden, over de eisen waaraan de vrijwillige medewerkers moeten voldoen om zinvol achter de telefoon te zitten en over de twee hoofdproblemen die de telefoondienst nodig maken: de onderdrukking van kinderen en het afpakken van hun gevoelsleven. "Er is maar één emotie die wel mag, met mate tenminste en zeker bij jongens. En dat is agressie. Op die manier krijg je emotioneel verminkte, starre volwassenen. Ik zou bijna zeggen: ze zijn 'afgericht'."

Over de vragen van kinderen: "Ze beginnen meestal concreet: zo van wie ben jij aan de andere kant? Heb je zelf kinderen? Hoe groot is de kamer waar jullie zitten? Dan vallen er stiltes. Als we dan vragen of hij of zij misschien nog iets wil zeggen, komt er soms heel schoorvoetend: 'Eh... jaáh...' en dan komt het probleem."

BF

moeilijkheden?

vragen?

bel ons

kindertelefoon

Rotterdam ☎ 224455

iedere dag van 4 tot 8

BF

SOEPELER

De lakonieke reactie van een reclameman tijdens een gesprek over kinderarbeid in Sonja's Goed Nieuws Show: "Als ik van het arbeidsbureau geen toestemming krijg om kinderen te laten akteren in een reclamefilm-pje, dan ga ik met ze even over de grens -daar zijn de wetten heel wat soepeler- en maak het daar."

SNOEP

De handel heeft serieus de methode overgenomen die aan pedofielen toegedicht wordt: Snoep als lokkertje. De Vereniging voor Sociale Tandheelkunde viel het op dat in het vakblad Food Magazine winkeliers wordt aangeraden modische artikelen als grammofoonplaten, speelgoed en tijdschriften bij de snoepstand te plaatsen. Want gebleken is dat kinderen het grootste deel van hun zakgeld aan snoep besteden. Op die manier stimuleert de verkoop van het één de verkoop van het ander aan de alsmaar kapitaalkrachtiger jeugd. De andere tips die winkeliers kregen om het kooplustige volkje in te palmen: Doe nooit uit de hoogte; Laat volwassenen niet voorgaan en smeer het kind nooit inferieure artikelen aan.

EIGEN GESLACHT

Het enige voorlichtingswerk in een groot gezinswarenhuis in Utrecht is de "Gezinsencyclopedie voor seksualiteit". Het meest complete standaardwerk, jubelt de omslag, met een "bijzonder progressieve benadering".

"Het is een moeilijke tijd voor ouders", begint het deel voor de tien- tot dertienjarigen, "want het kind heeft ogenschijnlijk alle belangstelling voor het lichaam verloren".

De jongelui tussen de veertien en zeventien krijgen aan het slot van hun deel toevertrouwd dat hun seksualiteit nog niet gevormd is. "Het kan gebeuren dat je het in die leeftijd eens probeert met iemand van je eigen geslacht. Voor een keertje is dat niet zo erg. Maar je moet wel zo snel mogelijk door die fase heen en met de andere sekse omgaan. Hoe het ook zij, elk menselijk wezen zal gelukkiger worden als het zich gedraagt naar zijn eigen geslacht." Maar pas op, verheldert de schrijver, "Er zijn volwassenen die weten dat jouw seksualiteit nog zonder richting is. Ze vallen zulke jongelui lastig. Je moet niet met ze meegaan of naar ze luisteren. Al zien ze er vaak netjes en beschaafd uit."

LIJFSTRAFFEN

Het overkoepelend schoolbestuur van de lagere en middelbare scholen in de Amerikaanse stad Los Angeles wil het pak slaag herinvoeren. De bestraffing moet plaatsvinden in het bijzijn van publiek.

Alsof de vernedering niet groot genoeg is zonder toeschouwers. Trouwens, niemand haalt het in zijn hoofd volwassenen met lijfstraffen aan te pakken. Maar voor kinderen gelden ineens andere regels. Bij hen moet het respect voor de orde er zonodig met harde hand in worden geslagen. Een mooie orde is dat, die zulke middelen nodig heeft om in stand te blijven.

WEGLOPERS

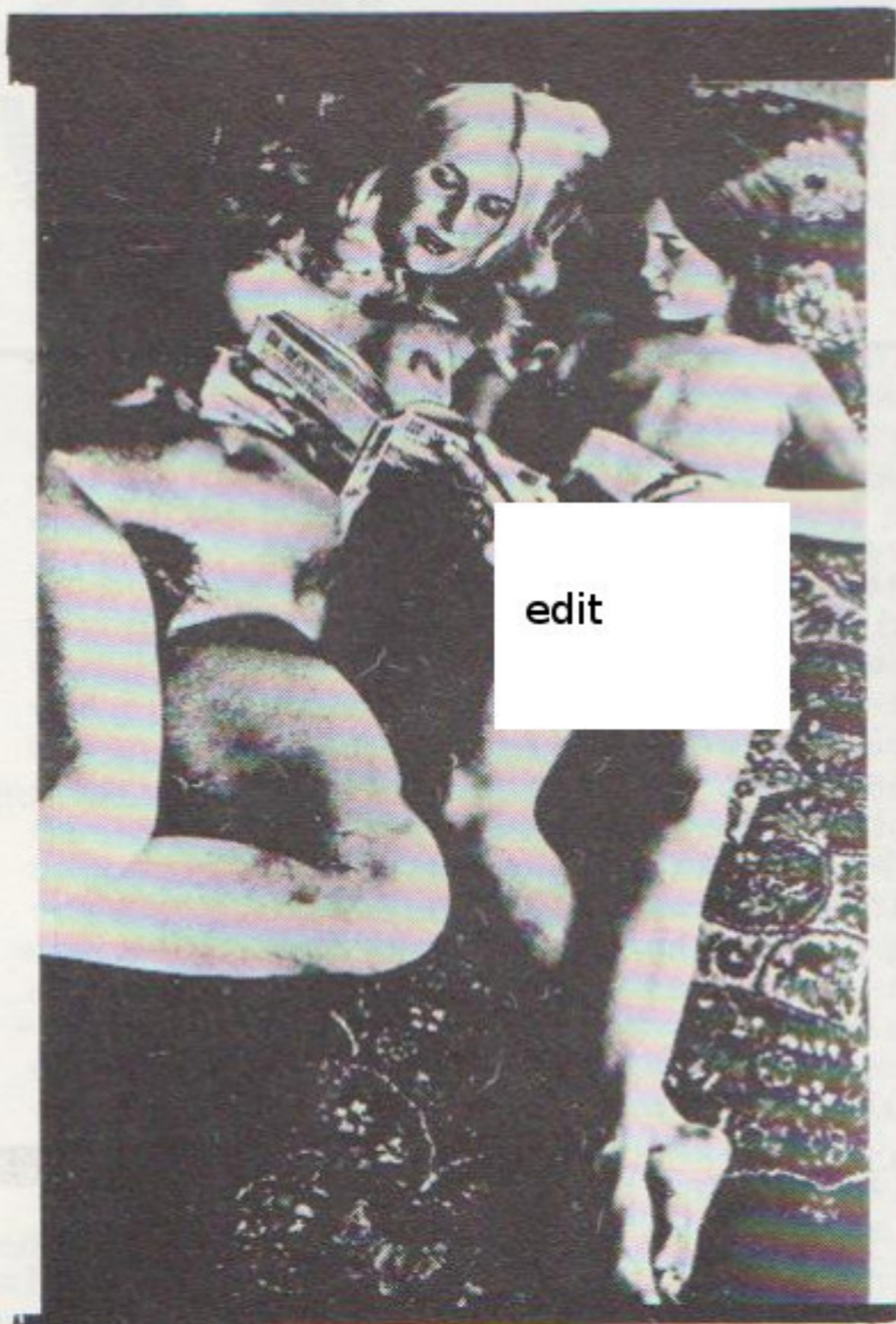
Het aantal jeugdige prostituees in de stad New York loopt in de duizenden. Kinderen van twaalf jaar zijn geen uitzondering. Ze zijn van huis weggelopen en moeten zich op deze manier in leven houden. Voor de opvang van weglopers is in de hele stad één continu geopend hulpcentrum. In New York dwalen twintigduizend weggelopen kinderen van beneden de zestien rond.

De meesten van hen raken voor korte of langere tijd in de klauwen van één van de twaalfhonderd pooiers in het centrum van de New Yorkse seksindustrie: Times Square. De slachtoffers zijn geen blanke meisjes, zoals het stereotype wil, maar zwarte jongens, voor het overgrote deel.

Onder de titel "Alleen op de wereld" besteedde het NRC-Handelsblad in een korte reportage van Carolijn Visser aandacht aan deze situatie.

WEGLOPERS 2

Carolijn Visser sprak ondermeer met een medewerkster van het opvangcentrum "Under 21". In toenemende mate krijgen ze te maken met tiener-moeders van dertien-veertien jaar. De medewerkster: "Ik kan erg kwaad worden op de mensen die zeggen dat het probleem opgelost wordt als er een betere voorlichting komt. Dat is de oorzaak helemaal niet. Dit meisje wilde een kind. De meesten willen dat. Een kind is het enige in hun leven dat van henzelf is. Het zou heel wreed zijn het van de moeder af te nemen, al is het kind daar misschien bij gebaat!"

VOORPLAAT

Het kost me moeite de juiste toon te vinden. Een meisje van een jaar of negen geneukt door een volwassen kerel. Het gezicht van het meisje schreeuwde van pijn.

Deze verkrachting stond als fotose-rie breed uitgemeten in een meisjes-pornoboekje. Ik kwam het tegen op zoek naar een omslagillustratie voor het vorige, tweede, Niks-nummer. Tussen al de neuk-suggererende scènes die in elk lolitaboekje voorkwamen was het een weerzinwekkende uitschiet-ter.

Het staat in schril contrast met de indruk die de vorige voorplaat over

meisjesporno wekt. Terwijl die foto afkomstig is uit het welgeteld enige boekje waarin meisjes niet als neuk-objekt afgedaan worden.

ACHTERWERK

Nelleke van der Drift, de geestelijk moeder van de kinderbrievenrubriek Achterwerk van de VPRO, in een interview in het N.R.C.-Handelsblad: "Ik juich helemaal niet als een kind van negen jaar schrijft dat ze feministe is. Want dat praat gewoon haar ouders na. Volgens mij zijn kinderen tussen zes en tien of twaalf een behoudende groep. Pas daarna gaan ze hun eigen mening vormen."

Inez de Nijs (11 jaar) in VPRO's Achterwerk: "Van de week hebben we gelachen want toen hadden de jongens van de vijfde klas (ik zit zelf in de zesde klas) een kapotje gevonden en dat deden ze op een stokje en gingen ze dat bij ons (de meisjes van de vijfde en zesde klas) proberen in hun achterwerk te drukken. Nou toen gingen wij vlug naar binnen en toen zei een jochie van de vierde tegen onze meester: "Meester de jongens van de vijfde klas hebben een kapotje gevonden en die is ook al gebruikt". En toen zei de meester: "Nou ik heb hem niet gebruikt." Wij lachend de klas binnen en toen zei ik tegen mijn vriendin Astrid: Waar kopen ze die kapotjes toch. Nou zei Astrid: "In de neukwinkel natuurlijk, waar anders". Nou wij hebben gelachen hoor!"

PEDOFIE?

Marja Roscam Abbing in haar bespreking van "J.M. Barrie and the lost boys", de biografie van Barrie, de schrijver van Peter Pan: "Rast de onvermijdelijke vraag of Barrie pedofiel was. Tegenwoordig zou iedereen dat onmiddellijk aannemen, wat een beetje een beklemmend idee is: het betekent dat boeken als van Barrie nooit meer geschreven kunnen worden en dat zo'n vriendschap (zijn liefdesrelatie met de vijf broertjes die samen model stonden voor de figuur Peter Pan; PG) niet meer getolereerd zou worden door geschandaliseerde ouders of omgeving. Maar Barrie had het geluk dat pedofilie nog niet was uitgevonden, zodat het publiek zijn liefde voor kinderen vertederend vond."

COC ontdekt pedo-identiteit

nota start diskussie

De Nederlandse vereniging tot integratie van homoseksualiteit COC zal op zaterdag 29 maart 1980 in een landelijke werkvergadering aandacht besteden aan het onderwerp pedofilie. Het is de bedoeling dat het COC uiteindelijk tot een duidelijk verenigingsstandpunt komt. In elk geval vindt het hoofdbestuur dat de diskussie over pedofilie binnen het COC hoog nodig aangezwengeld moet worden. Er is een diskussienota uitgebracht waarin na een algemene inleiding en een viertal informatieve teksten standpunten worden geformuleerd die het COC ten aanzien van pedofilie zou kunnen innemen.

Een korte weergave van de inhoud van deze nota:

1. Inleiding. Waarom deze discussie (en waarom nu pas).
2. Zijn vrouwen ook pedofiel? Een artikel uit SEK 79/7 waarin vooral ingegaan wordt op de maatschappelijke verwevenheden van vrouwen-, pedofilie- en homo-onderdrukking. (reeds besproken in NIKS 79/7)
3. Opvattingen over kinderen en seksualiteit. Samenvatting aan de hand van het onderzoeksrapport "pedoseksuele kontakten en pedofiele relaties" van Theo Sandfort.
4. Homoseksuelen perverteren de jeugd. Over het vooroordeel dat homobewegingen aanvankelijk hebben weerlegd door zich nadrukkelijk van een pedofiele identiteit te distan siëren en de noodzaak hier van terug te komen.
5. Leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving. Samenvatting van de NVSH nota.
6. Konsekventies voor het COC. voorstellen voor een concreet standpunt van het COC.

De nota kost f 2,- en wordt voor f 3,90 per post toegestuurd. Zij kan worden besteld door f 3,90 over te maken op postrekening 396094 van de Stichting Dialoog te Amsterdam, onder vermelding van "diskussienota pedofilie".

De nota dient als uitgangspunt voor de besprekingen op 29 maart. Deze moeten een aanzet zijn tot een diskussie die leidt tot duidelijke uitspraken op het najaarscongres eind november 1980.

SEK, een vierwekelijkse uitgave van het COC, biedt in het juist verschenen nummer 80/2 in het binnenkatern Sek-plus eveneens een bijdrage aan de pedofiliediskussie.

Het adres van het COC is:
Frederiksplein 14
1017 XM AMSTERDAM
tel. (020) 234596 of 231192

BF

slegs

vir

meiskes

Sinds 18 februari heeft Utrecht een primeur die mij als Domstedeling met plaatsvervangende schaamte vervult: de Meisjestelefoon. Gedurende vier uren per week kunnen meisjes van 12 tot 20 (!) daar terecht met hun 'eigen problemen'. Sommige meisjes voelen zich, aldus de initiatiefneemsters, te klein voor 'Vrouwen bellen vrouwen' en te groot voor de Kindertelefoon. Bovendien: "de Kindertelefoon wordt door mannen én vrouwen beheerd, en dus zullen sommige meisjes er minder gemakkelijk naar opbellen." Je zal toch als nietsvermoedend meisje een kerel aan de lijn krijgen! Dat zelfde risico loop je natuurlijk evenzeer bij JAC, Release, RAJO of welke hulpverleningsinstantie dan ook.

Daar zitten we dan, in de beste vaderlandse traditie van verzuiling, afsplitsing en ghettovorming, het 'kleine verschil' weer tot ouderwetse proporties op te blazen. Terug naar de rolpatronen, terug naar de treurige truttigheid van 'wat zijn goede tampons' - en denk niet dat ik die vraag bedenk want de vijf goedwillende hulpverleensters zijn me voor geweest. Die er overigens, in een interview met het Utrechts Nieuwsblad, ook aan toevoegen: "Na de zomer gaan we kijken of er wel behoefte aan is. We denken van wel, maar als blijkt van niet, dan houden we er weer mee op." Reactie van de Utrechtse Kindertelefoon over de konkurrente: "Wij krijgen heel veel telefoontjes van meisjes van een jaar of 14-15 en juist over het soort problemen waarop de Meisjestelefoon zich denkt te moeten richten." Wie de oprichting van een Jongetjestelefoon overweegt kan dat dus maar beter nog een tijdje uitstellen.

GORRIT GOSLINGA

(bronnen: Stadsblad 80.02.15, Utrechts Nieuwsblad 80.02.19)

Eindhoven

lolita-films oorzaak konflikt

In Eindhoven verzorgt een afdelingswerkgroep op woensdagavonden regelmatig vertoning van pornofilms. Het publiek was wel enigszins wisselend maar kende ook een vaste kern van bezoekers. Als bezwaar werd wel gevoeld dat een discussie of alleen gezellig napraten na de filmavonden niet goed mogelijk bleek en dat daarmee toch niet geheel beantwoord werd aan de doelstellingen die men bij het verzorgen van die avonden voor ogen had.

In november startte men met thematische pornofilmavonden naast de "gewone" pornofilms. Als eerste thema werd gekozen voor "Lesbische Liefde"; men wilde proberen of zulke thematische pornofilmavonden misschien tegemoet zou komen aan de stille wens van (potentiële) bezoekers. Door na afloop iemand iets over het zelfde thema te laten vertellen wilde men bovendien tot een gesprek met de bezoekers komen.

Op de lesbische avond kwamen via het vrouwenhuis een aantal vrouwen op uitnodiging hun bijdrage aan de discussie leveren. Zij namen een eigen film mee over de vrouwenstrijd, die ook werd vertoond, en het werd een felle avond.

Het beviel de organiserende afdelingswerkgroep wel zoals het gegaan was, en ze vervolgden de cyclus met een homofilmavond, waar een naar ik heb vernomen nogal matte discussie plaatsvond met mensen van het COC en de actiegroep De Roze Driehoek. Op 5 maart wilde men doorgaan met het thema "Lolita-films". De afdelingswerkgroep JEP (jeugdemanipatie en pedofilie) werd benaderd met het verzoek een bijdrage aan de avond te leveren. Deze werkgroep voelde er echter niets voor aan de avond mee te werken, en tekende zelfs ronduit bezwaar aan tegen deze activiteit van de NVSH-afdeling. Zij nam ook contact op met het afdelingsbestuur en probeerde duidelijk te maken waarom zij liever zag dat de Lolita-avond maar helemaal niet door zou gaan.

LUSTOBJEKT

De argumenten voor deze houding werden later in een open brief aan het afdelingsbestuur uiteengezet. Verkort weergegeven zijn die argumenten:

1. Het draaien van films waarin kleine meisjes optreden als "partner" van volwassenen druist in tegen onze doelstellingen (die door de afdeling zijn goedgekeurd).
2. In deze films worden kleine meisjes door volwassenen misbruikt, zonder dat zij kunnen overzien welke consequenties hun deelname aan de films kunnen hebben.
3. Er is sprake van misbruik van kinderen door zowel de makers van de films, als van degenen die ze vertonen of bekijken. De doelstellingen van de nvsh (emancipatie van mens en gemeenschap, vooral op het gebied van de seksualiteit; het bestrijden van elke vorm van diskriminatie) keren zich duidelijk tegen het verlagen van kinderen tot lustobject.
4. Het beeld van volwassenen die kinderen misbruiken is juist het beeld dat men over het algemeen (ook binnen de nvsh) van pedofielen heeft. Wij willen dit beeld juist wijzigen, terwijl het door de Lolita-filmavond alleen zal worden versterkt.
5. Iedere vorm van misbruik van kinderen moet voor de nvsh onaanvaardbaar zijn, en is dat in elk geval voor ons.

'BELANGHEBBENDEN'

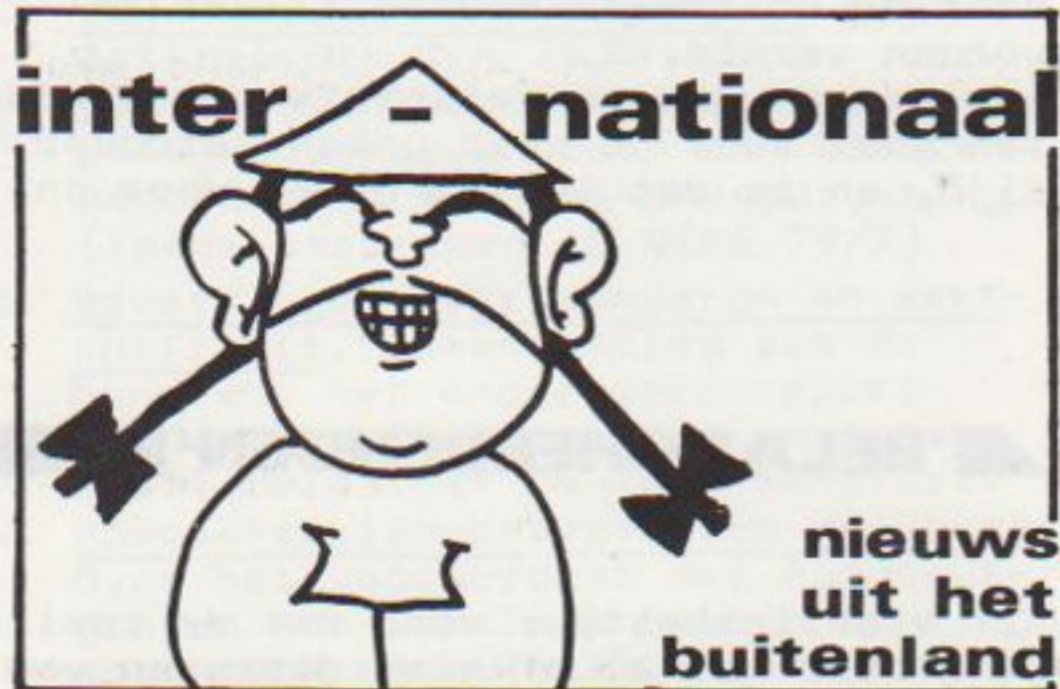
Het afdelingsbestuur vond dat de beslissing over het al of niet doorgaan van de Lolita-avond maar aan de afdelingsvergadering moest worden voorgelegd. Zij adviseerde deze vergadering dringend de avond wel te doen doorgaan, en noemde daarvoor als redenen onder meer:

- Pornofilms geven nooit een getrouw beeld van de werkelijkheid. Elk onderwerp dat in deze films belicht wordt, kan door belanghebbenden op die grond bestreden worden. Zolang we echter van mening zijn dat het draaien van dit soort films voorziet in een behoefte, al was het maar aan een discussie, kunnen we ons inziens niet bepaalde onderwerpen censureren.
- In het kader van deze thematische filmavonden wordt aan eventuele belanghebbenden, in dit geval dus de wg jeugdemanipatie en pedofilie, ruimschoots gelegenheid gegeven het vertoonde te bekomentariëren.

Het feit dat de werkgroep JEP de bezwaren tegen de Lolita-avond in een open brief aan het afdelingsbestuur (die

onder meer ook aan de regionale pers werd gezonden) kenbaar maakte, voordat de afdelingsvergadering een uitspraak had kunnen doen, was voor het afdelingsbestuur aanleiding om tot forse maatregelen over te gaan. Vooral omdat de werkgroep JEP niet alleen de discussie over de pornofilms, maar ook het meningsverschil binnen de afdeling voortijdig aan de grote klok heeft gehangen, zocht zij naar middelen om de werkgroep en haar leden van hun taken te ontheffen. Deze ontheffing werd op donderdag 14 februari uitgesproken in de openbare werkers vergadering van de afdeling, nadat deze in een voorafgaande bespreking van de filmavond-materie had besloten dat de Lolita-films zouden doorgaan. De organiserende werkgroep besloot echter later op de avond toch wel geschrokken van de felle discussie, de Lolita-avond voorlopig maar op te schorten. Het konflikt in Eindhoven is op dit moment nog levensgroot, en beweegt zich jammer genoeg niet meer zo zeer op het terrein waar het eigenlijk om ging: kan de NVSH het, gezien haar emancipatorische doelstellingen, wel maken zich bezig te houden met zaken die deze doelstellingen in de weg staan?

BF

ENGELAND

De toestand in Engeland blijft moeilijk. Een proces tegen twee bestuursleden van de organisatie PIE (zie ook NIKS 10 van december '79) is uitgesteld en komt pas over 2 of 3 jaar voor de rechter. De beschuldiging is: samenzwering om de openbare zeden aan te tasten. Algemener kan het al niet.

Op 20 februari j.l. verscheen een 64 bladzijden tellend verslag van Roger Moody omtrent zijn moeilijkheden met de Engelse politie en justitie onder de titel "Indecent Assault". Uitgever is Word is out/Peace News, 5 Caledonian Road, London NI. In een komend nummer van NIKS wordt waarschijnlijk nader ingegaan op dit uitgebreide en persoonlijke verslag.

Een groter boek van Tom O'Carrol is in druk en komt een der komende maanden op de markt.

BELGIË

In Brussel is een Franstalige studiegroep pedofilie opgericht. Uit een gesprek met de oprichters, die verleden maand in Rotterdam waren, bleek dat er kontakten zijn gelegd met de Vlaamse groep en met Frankrijk. Zij hebben een uitgebreid driedelig rapport uitgegeven op stencil dat de titel draagt "S'aimer entre enfants et adultes", hetgeen zoveel betekent als: Liefde tussen kinderen en volwassenen.

Wij wensen onze zuiderburen veel succes!

Het kontakt adres is:

Infor-Homosexualité
281 Ch. d'Ixelles
B-1050 BRUXELLES
België

ZWITSERLAND

De "Schweizerische Arbeitsgemeinschaft Pädophilie" SAP in Bern gaat zich in de toekomst meer op het Duitssprekende buitenland richten. Tot dusver was deze organisatie hoofdzakelijk nationaal gericht.

DUITSLAND

De "Gesellschaft zur Förderung Sozialwissenschaftlicher Sexualforschung GFSS (Association for the Advancement of Social Scientific Sex Research, Inc.) houdt zich intensief bezig met het onderwerp 'kinderseksualiteit en pedofilie'. Verleden jaar werd een speciale werkgroep opgericht, die regelmatig bijeenkomt. Centraal staat het wetenschappelijk onderzoek. In dit verband zijn er kontakten met de Deutsche Gesellschaft für Sexualforschung (Klinikum der Universität Frankfurt a.M.

De "Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft Pädophilie e.V." (DSAP) gaf in januari/februari een extra nummer uit van haar Rundbrief onder de titel "Die Zeitung", met maar liefst 44 grote bladzijden.

ILGA

De International Lesbian and Gay Association, een bundeling van organisaties over de gehele wereld die zich met homoseksualiteit bezig houden, neemt zich voor op het komende voorjaarscongres met Pasen tot uitspraken te komen over het onderwerp Pedofilie. Het congres zal plaatsvinden te Barcelona in Spanje.

FB

adressen

BELGIË

Antwerpen Studiegroep Pedofilie,
Volkshogeschool Elker-IK
Consciencestraat 46
2000 Antwerpen

DUITSLAND

Düsseldorf DSAP (Deutsche Studien-
und Arbeitsgemeinschaft
Pädophilie) Postfach 3236
4150 KREFELD

ZWITSERLAND

Bern SAP (Schweizerische
Arbeitsgemeinschaft Pädophilie)
Postfach 1236
CH 3000 Bern 9

NOORWEGEN

Oslo N.A.F.P Box 134
Blindern Oslo 3

ENGELAND

Engeland P.I.E. P.O.Box 318
LONDON SE3 8QD

KINDERTELEFOON

Amsterdam 020-224455
Heerlen 045-722233
Rotterdam 010-224455
Utrecht 030-522500
Venlo 077- 48888

KOMITEE KINDERVUIST

Postbus 333 Culemborg

NVSH:

NVSH-Verenigingskantoor Postbus 64,
Den Haag tel.070-469709
NVSH telefonische
Hulpdienst tel.070-600010

NVSH.LWGJ:

NVSH Landelijke Werkgroep
Jeugdemancipatie
NVSH LWGJ Postbus 132 5240 AC ROSMALEN

AFDELINGS

WERKGROEPEN:

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Groot Hertoginnelaan 203
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Mitte Vrouwensingel 100
Venlo	Postbus 635

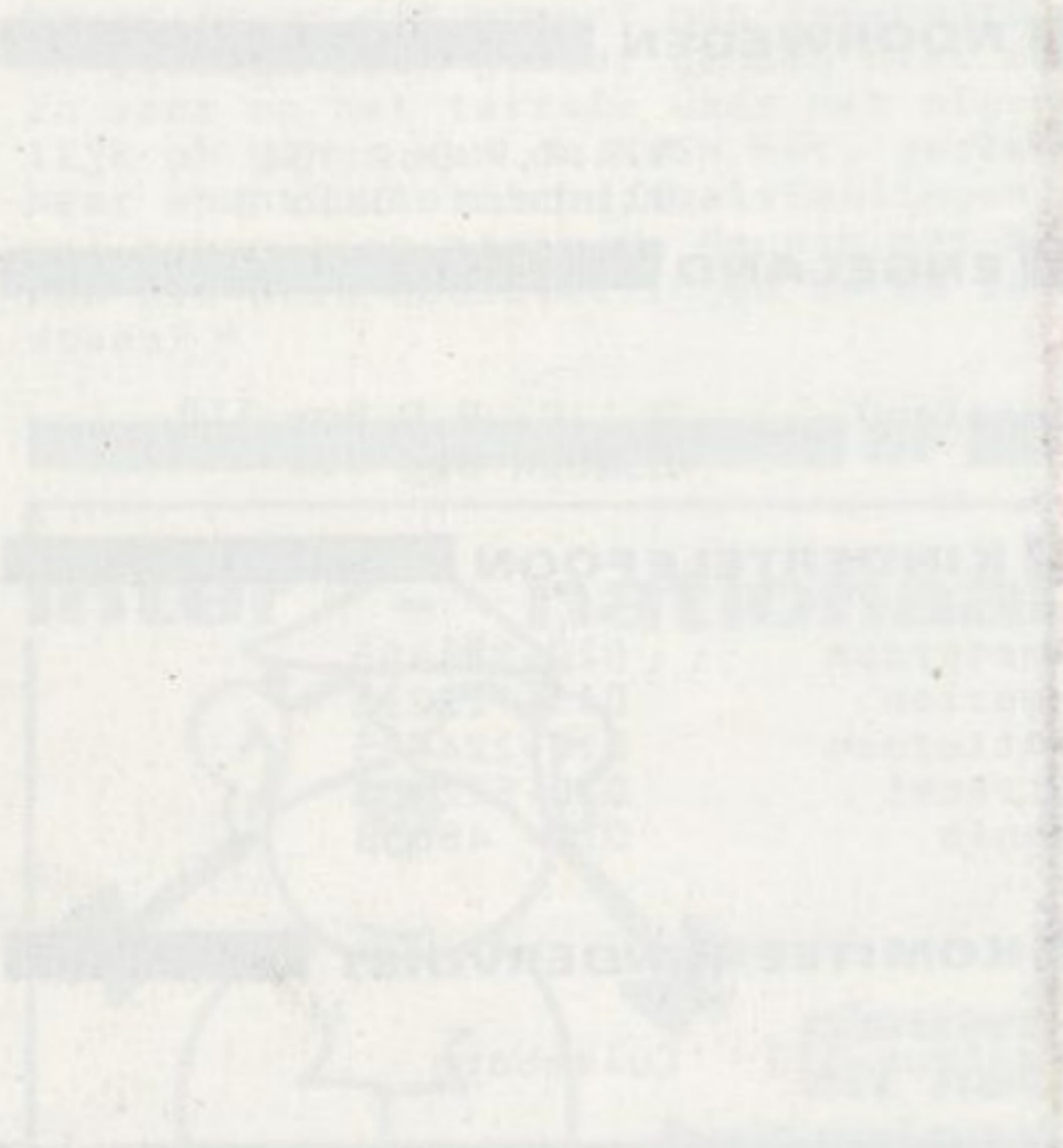
OVERIGE

KONTAKTADRESSEN:

Bergen op Zoom	Postbus 663
Leiden	B.Füss, Postbus 136
Tiel	St.Agnietenstraat 19
Zoetermeer	Postbus 540

POSTBUS 6614
3002 AP ROTTERDAM
HOLLAND

NIJCKS
verschijnt 10x per jaar

De...
lijkt...
leest...
van...
steld...
voor...
samen...
te...
Op 20 feb...
bladz...

**PORT BETAALD
PORT PAYÉ
Eindhoven**